

Σερρών Θεολόγος: «Ας μην νικηθούμε από το κακό, ας νικήσουμε το κακό με το καλό!»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στον ιερό Ναό Αγ. Ιωάννου Θεολόγου στο αμφιθέατρο της Ορθοδόξου Χριστιανικής Αδελφότητας «ΛΥΔΙΑ» στην Ασπροβάλτα, ιερούργησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, σήμερα, Κυριακή 10 Αυγούστου, με την συμπροσευχητική παρουσία μέγα πλήθους πιστών, μελών της Αδελφότητας «ΛΥΔΙΑ», του Δημάρχου Βόλβης κ. Διαμαντή Λιάμα και μελών του Δημοτικού Συμβουλίου.

Ο Σεβασμιώτατος, εμπνεόμενος, από την σημερινή Ευαγγελική περικοπή: «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον...» (Μτθ. ιδ' 22-34), αναφέρθηκε στην δύναμη της προσευχής, της εγκαρτέρησης, της υπομονής και κυρίως της πίστεως στον Κύριό μας, που ζωοποιεί, καθαρίζει, φωτίζει, αγιάζει, συνέχει και διακρατεί και τον αγιώτατο θεανθρώπινο θεσμό της αγίας Εκκλησίας σε μία αδιάσπαστη ενότητα.

«Η αγία Μητέρα μας Εκκλησία, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος, εσύναξε όλους μας σήμερα, προκειμένου να δοξάσουμε τον εν Τριάδι υμνούμενο και δοξαζόμενο Θεό, να συγκροτήσουμε εν ενότητι πίστεως και πλατυσμῷ αγάπης την οικογένειά Του, να αποκτήσουμε πείρα ὅτι εἴμεθα χαρισματικῶς μέλη του μυστικού και αγίου Σώματός Του, της Εκκλησίας Του, της πρώτης και καλλίστης δημιουργίας Του, να διδαχθούμε, ἀπὸ τα μηνύματα του ιεροῦ Ευαγγελίου, να στερεωθούμε στην πίστη και τον πνευματικό μας αγώνα, να ακούσουμε λόγον Θεοῦ, να γίνουμε σύσσωμοι και σύναιμοι με Εκείνον, κοινωνούντες Δεσποτικού Σώματος και Αἵματος.

Τρικυμισμένη θάλασσα, είναι πολλές φορές ο ανθρώπινος βίος, με τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες, που προέρχονται, είτε ἀπὸ τα πολυώνυμα ἀνθρώπινα πάθη και λάθη, είτε ἀπὸ την μισάνθρωπη δράση του διαβόλου και των οργάνων του, δίκην ἀλλεπάλληλων κυμάτων, να απειλούν να καταποντίσουν το πλοiάριο της προσωπικής μας υπάρξεως.

Ο μέγας πειραστής της οικουμένης, το μισόθεο πνεῦμα του σκότους, της ερημίας, της διχόνοιας, της διαιρέσεως και της διασπάσεως, μάχεται τον Θεό και το ἔργο Του, την Εκκλησία Του, την πίστη, την ενότητα, την εἰς ἀλλήλους ἀγάπη, την χαρά, την ἴδια την ζωή.

Ο αεί παρών στην ζωή μας, Δεσπότης Χριστός, ὁμως, αγιάζει, χαριτώνει, ἀσφαλίζει και προστατεύει την ζωή μας, ἀπὸ τις λυσσαλέες ἐπιθέσεις των ἀοράτων και ορατῶν ἐχθρῶν της σωτηρίας μας.

Χρειάζεται, λοιπόν, να εἴμαστε συνετῶς υποψιασμένοι και πνευματικῶς ἐγρηγορούντες, ἐνωμένοι, ὥστε με την χάρη του Θεοῦ να πορευόμεθα σ' αὐτήν την ζωή με το βλέμμα της καρδιάς μας πάντοτε προσηλωμένο με ἐμπιστοσύνη στον Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστό, που την κυμαινομένη θάλασσα του ἀνθρωπίνου βίου, ἀποτελεσματικῶς τιθασεύει και γαληνεύει και την ζωή μας ολόκληρη ἀσφαλίζει και αγιάζει.

Οφείλουμε να εἴμεθα ἐνωμένοι και ομόψυχοι, “το αὐτό φρονούντες”, ως μέλη ἡγιασμένα και τίμια του ἐνός Σώματος της Εκκλησίας του Χριστοῦ στα δύσκολα

σημερινά χρόνια της αφιλίας, της αποστασίας, της διχοστασίας, των ποικίλων κρίσεων, που αγγίζουν τον εσώτατο ιερό πυρήνα της υπάρξεώς μας στους χρόνους των ποικίλων δυσκολιών, οφείλουμε όλοι να είμεθα σε συνεχή εγρήγορση και προσοχή.

Η θεοφιλεστάτη ενότητα των μελών της μεγάλης οικογενείας του Θεού, της αγίας δηλαδή Εκκλησίας μας είναι πάντοτε το ζητούμενο στην ζωή μας. Η αγία Εκκλησία μας πάντοτε διδάσκει με ήθος φιλόθεο και φιλόανθρωπο τον λόγο της αληθείας του Χριστού, που θεραπεύει, φωτίζει και αγιάζει τον κόσμο. Η Μητέρα μας Εκκλησία, ως ο ίδιος ο Κύριός μας παρατεινόμενος στους αιώνες, επιτελεί το έργο Της με την δύναμη του ήθους και του παραδείγματος, με την πειθώ και όχι τον εξαναγκασμό, με τον σωστικό Της λόγο, την αλήθεια, που επισφραγίζεται, από την αγάπη Της. Ο Ευαγγελικός λόγος δεικνύει τον δρόμο της εξόδου, από τον εγωισμό και μία ψευδεπίγραφη αυτάρκεια, που αποτελούν κορυφαίες ασθένειες της ψυχής των ανθρώπων.

Ας έχωμεν θάρρος και ακλόνητη εμπιστοσύνη στο έλεος του Θεού και την αγάπη Του. Ας εμπιστευθούμε ακόμη περισσότερο την φιλόστοργη μέριμνά Του, η οποία, ποτέ δεν μας εγκαταλείπει. Και εάν οι άνθρωποι, ακόμη και οι πλησίον μας ευρισκόμενοι, μας εγκαταλείπουν, μας απογοητεύουν, μας πληγώνουν, ενίοτε και μας προδίδουν, Εκείνος είναι πάντοτε παρών. “Μη φοβάσαι παιδί μου, μας λέει. Εγώ ειμί! Εδώ ειμί!” Πόσο γλυκιά και παρηγορητική είναι αυτή η θεία και φιλτάτη φωνή του Σωτήρος μας!

Ας μην φοβούμεθα τον ανήφορο της ζωής μας, ο καθένας μας γνωρίζει μόνον πόσο τραχύς και αιματηρός είναι αυτός ο ανήφορος! Ας τον ανεβαίνουμε με την δύναμη της πίστεως στον Θεό. Τότε γίνεται λυτρωτικός, καθαρτικός, αγιαστικός. Η σκέπη και το ανείκα στο έλεός Του, που έχει την δύναμη να δαμάζει και να καταργεί, όχι μόνον τις δυνάμεις της φύσεως, αλλά και αυτό το ίδιο το σκοτάδι της αμαρτίας και του θανάτου, είθε να ενισχύει και να προστατεύει όλους μας στους αγώνες του τρικυμισμένου βίου μας. “Θαρσείτε, λοιπόν, λέγει ο Κύριός μας, Εγώ ειμί! Μη φοβείσθε!”. Γένοιτο Κύριε κατά το ρήμα Σου. Αμήν!».

Ο Σεβασμιώτατος εστήριξε, επίσης, με τον διδακτικό του λόγο τις αδελφές της Χριστιανικής Αδελφότητας «ΛΥΔΙΑ» προτρέποντάς τες να παραμείνουν ενωμένες με τον Χριστό και την αγία Εκκλησία Του, σταθερές στον πνευματικό και εκκλησιαστικό τους προσανατολισμό, αμετακίνητες στο ευλογημένο δίπολο «Χριστός και Ελλάδα», που διδάχθηκαν, από τον μακαριστό γέροντά τους π. Θεόφιλο Ζησόπουλο, όρθιες στις πνευματικές επάλξεις, με πλατυσμό καρδιάς και περίσσεια μακροθυμίας, ανεξικακίας και συγχωρητικότητας προς πάντας.

«Ποτέ να μην επιτρέψετε, είπε ο Σεβασμιώτατος, να εισέλθει στην ψυχή σας γογγυσμός και μνησικακίαεξαιτίας ακατανόητων και στενόκαρδων ανθρωπίνων συμπεριφορών, που πιθανόν να συναντήσετε στην πορεία σας να συναντήσετε τον Χριστό. Η πάντοτε επίκαιρη και δηλωτική της ευθύνης μας, ως χριστιανών, προτροπή του Αποστόλου Παύλου, που υπεραγαπούσε ο μακαριστός γέροντάς σας, “μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν” (Ρωμ. 12, 21), ας γίνει υπόθεση ζωής και μαρτυρία χριστιανικής ποιότητας για εσάς και για όλους μας. Αγωνισθείτε να γίνει του Θεού το θέλημα και όχι του αντιδίκου μας.Μείνετε ενωμένες με τον Σωτήρα Χριστό, γεγονός που σας εγγυάται και σας εξασφαλίζει μόνον η ολόθυμη υπακοή σας στον Ποιμενάρχη σας και δι’ αυτού στην αγία Εκκλησία μας, την μοναδική Κιβωτό σωτηρίας και αγιασμού για όλους μας. Έχετε την ολόθυμη προσευχή μου, την αγάπη μου, την στοργή μου».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος, ετέλεσε ιερό τρισάγιο επί του τάφου του αιμνήστου γέροντος της Αδελφότητος, π. Θεοφίλου, του οραματιστού, εμπνευστού και θεμελιωτού ενός σπουδαίου ιεραποστολικού έργου, που συνεχίζεται, παρά τις εσωτερικές και εξωτερικές αντιξοότητες, στην πνευματική αυτή έπαλξη και φιλοπρόοδο κυψέλη, με φόβο Θεού, υπακοή στην Εκκλησία και τον οικείο Επίσκοπο, Ποιμενάρχη και πνευματικό Πατέρα της Εκκλησίας των Σερρών, ειλικρινή σεβασμό, τιμή και αταλάντευτη αφοσίωση στο ευλογημένο εκκλησιαστικό αποτύπωμα, που κατέλιπε ο μακαριστός π. Θεόφιλος.

